

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov : **1/ Mgr. R. L.**, nar. X, bytom K., **2/ PhDr. J. L.**, nar. X, bytom K., proti odporcom : **1/ M. N.**, nar. X, bytom Č., **2/ G. N.**, nar. X, bytom ul. Č., o **zaplatenie 154 821,29 Sk (5.139,13-EUR)**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 4C/44/2008, o dovolaní odporcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 20. septembra 2010 sp. zn. 9Co 321/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie odporcu 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 20. augusta 2009 č.k. 9Co 321/2010 **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Ružomberok uznesením z 14. januára 2010 č. k. 4C 44/2008-130 ustanovil odporcovi 1/ právneho zástupcu Mgr. T. G., advokáta so sídlom Č., na jeho zastupovanie v konaní pred dovolacím súdom. Svoje rozhodnutie zdôvodnil použitím ust. § 30 O.s.p. keď mal za to, že s prihliadnutím na zistené osobné a majetkové pomery odporcu 1/, ako aj vzhľadom k tomu, že nemá právnické vzdelanie, je dlhodobo nezamestnaný a nemá stály príjem, bolo mu potrebné na ochranu jeho záujmov v dovolacom konaní ustanoviť bezplatného právneho zástupcu z radov advokátov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie odporca, ktorý poukazoval na to, že s prideleným advokátom sa mal záujem stretnúť, čo sa však neuskutočnilo nakoľko na adrese miesta jeho sídla sa nenachádza, neexistuje (podľa jeho tvrdenia tam sídli firma a predajňa I.), a preto celé konanie zo strany prvostupňového súdu považuje za zavádzajúce.

Na odvolanie odporcu 1/ Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 30. septembra 2010 sp. zn. 9Co 321/2010 odvolanie odporcu 1/ proti uzneseniu súdu prvého stupňa z 14. januára 2010 č. k. 4C 91/02-68 odmietol. V odôvodnení uviedol že prvostupňový súd po podaní odvolania odporcom 1/, ho uznesením č. k. 4C/44/2008-152 zo dňa 20.4.2010 vyzval na odstránenie väd, aby svoje podanie označené ako odvolanie opravil a doplnil, pričom bol poučený o možnosti odmietnutia odvolania v zmysle § 218 ods. 1 písm. d/ O.s.p. Na výzvu súdu odporca 1/ nereagoval. V tomto prípade odporca 1/ podal odvolanie proti uzneseniu o ustanovení právneho zástupcu (ktorým súd jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel), a teda proti takémuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. Na základe vyššie uvedených skutočností, keďže odvolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, odvolací súd odvolanie odporcu 1/ podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca 1/ a žiadal, aby dovolací súd zrušil predmetné uznesenia. Namietal že Krajský súd v Žiline nekoná nezávisle a zákonne podľa našich zákonov a ústavy, ďalej vytýkal súdu úmyselné priet'ahy, aby nemusel vo veci konať, aby ho poškodil na jeho právach.

Navrhovatelia 1/ - 2/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu odporcu 1/ navrhli dovolanie odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), po zistení, že dovolanie bolo podané v súlade s ustanovením § 240 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku skúmal, či je tento opravný prostriedok v danom prípade prípustný. Dospel pritom k záveru, že dovolaním je napadnuté rozhodnutie proti ktorému Občiansky súdny poriadok dovolanie nepripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). V danej veci je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu. Podľa § 239 O.s.p. je dovolanie proti uzneseniu prípustné, ak je napadnuté zmeňujúce uznesenie (§ 239 ods. 1 O.s.p.), alebo potvrdzujúce uznesenie, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a) odvolací súd v ňom vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide po právnej stránke o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak b) ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo c) ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho

vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 O.s.p.). Dovolateľ v prejednávanej veci napadol dovolaním uznesenie odvolacieho súdu, ktorými bolo odmietnuté odvolanie. Takéto uznesenia nevykazujú znaky uznesení, proti ktorým je dovolanie v zmysle § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné.

So zreteľom na obsah dovolania a tiež zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných, v zákone osobitne uvedených procesných väd, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd v zmysle § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu) odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Treba zdôrazniť, že § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný, a ak je konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 O.s.p., možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. prípustné nie je.

Procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ až e/ a písm. g/ O.s.p. dovolateľ ani nenamietal a v dovolacom konaní ich existencia nevyšla najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nemožno vyvodit'.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z ustanovenia § 239 ods. 1, 2 O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na súdoch nižších stupňov bolo postihnuté vadami uvedenými v ustanovení § 237 O.s.p., odmietol Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie podľa § 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. b/, c/ O.s.p. Pritom riadiac sa právnou úpravou odvolacieho konania, nemohol sa zaoberať napadnutým uznesením z hľadiska jeho vecnej správnosti.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. októbra 2011

JUDr. Jana B a j á n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta